

CODI DE VERIFICACIÓ	2M5E6M243O3M6Y5Z1BX7		
PROCEDIMENT	T430 Mocions dels grups polítics municipals		
EXPEDIENT NÚM.	AJT/41463/2026	DOCUMENT NÚM.	376736/2026
ÀREA	Alcaldia-Presidència		
UNITAT	Secretaria General del Ple		

DILIGÈNCIA.- El Ple, en la sessió AJT/PLE/3/2026 de 24 de març de 2026, **va aprovar**, amb el text que figura a continuació, **la moció** següent:

MOCIÓ PERQUÈ L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET INSTI A LA GENERALITAT DE CATALUNYA A MILLORAR LES CONDICIONS LABORALS DEL PERSONAL EDUCATIU I LA QUALITAT DE L'EDUCACIÓ PÚBLICA.

L'escola pública a Catalunya és fruit d'una conquesta social i de la lluita històrica que ha tingut com a protagonistes el professorat i altres professionals de l'educació, així com el conjunt de la comunitat educativa.

Des de principis del segle XX, amb les primeres escoles municipals i els moviments de renovació pedagògica, fins a la proclamació de la II República amb l'impuls de l'escola laica, coeducadora i per a tothom, el compromís amb una escola pública i de qualitat ha estat un element essencial de progrés col·lectiu.

La dictadura franquista va representar una etapa d'imposició ideològica i de greus mancances per al sistema educatiu públic, amb discriminació lingüística i cultural, i amb unes condicions laborals molt precàries per al professorat. Tot i això, molts mestres i professors van mantenir viva la flama de la renovació pedagògica i van sembrar les bases d'un model educatiu i democràtic i inclusiu que acabaria emergint amb força a partir de la Transició.

Amb l'arribada de la democràcia i l'autogovern el professorat i els sindicats educatius, entre ells l'USTEC-STEs (IAC) van protagonitzar mobilitzacions massives per reclamar una escola catalana, pública, gratuïta i arrelada al territori. Les grans vagues dels anys 80 i 90 van aconseguir avenços significatius en la consolidació dels drets professionals i laborals, en la reducció d'hores lectives, en la millora dels salaris i en l'ampliació de plantilles.

Tanmateix, les darreres dècades han estat marcades per retallades, i polítiques que han cronificat les precarietats: augment de les ràtios d'alumnes, pèrdua de poder adquisitiu del personal educatiu, manca de recursos generalitzada i en especial per a l'atenció a la diversitat, i sobrecàrrega burocràtica. Aquestes retallades, iniciades arran de la crisi de 2008, no s'han revertit completament i encara avui continuen afectant greument les condicions laborals del personal educatiu i, en conseqüència, la qualitat del servei públic que s'ofereix.

En aquest context, els municipis es veuen sovint obligats a assumir competències i despeses que haurien de correspondre a la Generalitat de Catalunya. Aquesta situació genera un greuge estructural per als ajuntaments i evidencia una manca de finançament adequat del sistema educatiu públic. Entre altres qüestions, la frontera entre les responsabilitats de manteniment i d'obra nova als centres educatius no és clara, fet que provoca conflictes i sobre costos municipals. Alhora, persisteix una situació cronificada de centres amb barracons, així com un finançament insuficient de les escoles bressol, una etapa educativa clau que hauria de ser abordada com una qüestió de país.

Així mateix, molts programes d'atenció a l'alumnat arriben tard als centres, obligant els ajuntaments a avançar recursos propis per garantir-ne el funcionament. Aquesta manca de previsió i inversió impacta especialment en els centres de màxima complexitat, on es fa palesa la insuficiència de recursos com les aules d'acollida, el reforç del personal d'atenció educativa i la necessitat de reduir ràtios per garantir una atenció adequada a tot l'alumnat. Determinats serveis essencials per a la vida escolar, com els menjadors escolars, no estan adequadament resolts ni finançats per part de la Generalitat, fet que trasllada novament als ajuntaments una responsabilitat que no els correspon i que afecta directament el dret a una educació pública de qualitat i en condicions d'equitat.

El resultat és que les i els professionals de l'educació treballen amb una dedicació laboral que sovint sobrepassa amb escreix el seu horari laboral, amb unes condicions salarials i laborals que no reflecteixen ni la importància de la seva tasca ni la responsabilitat social que assumeixen. Malgrat això, el col·lectiu ha continuat defensant, a peu d'aula i al carrer, una escola pública inclusiva, laica, democràtica i catalana, al servei de tota la ciutadania.

Ara, davant la persistència dels dèficits estructurals abans exposats es fa imprescindible una negociació real de les condicions laborals per "dignificar la professió docent i de la resta de professionals de l'educació" i garantir les condicions materials i laborals que permetin desenvolupar una educació pública de qualitat, atenent a tot l'alumnat.

Aquesta realitat té un impacte especialment rellevant a la ciutat de l'Hospitalet de Llobregat, un dels municipis amb més densitat de població de Catalunya, afectant especialment a la zona nord de la ciutat, i amb una elevada concentració de centres educatius catalogats d'alta i màxima complexitat.

La ciutat concentra també un número elevat d'alumnes en situació de risc o vulnerabilitat, i registra nivells elevats de matrícula viva al llarg del curs escolar, fet que posa una pressió considerable sobre els centres educatius i els seus professionals.

Aquesta situació requereix d'una dotació extraordinària de recursos educatius, més personal docent i d'atenció educativa, més aules d'acollida i una reducció efectiva de ràtios per poder garantir una atenció adequada a tot l'alumnat.

En el cas de l'Hospitalet de Llobregat, la reducció de ràtios implica necessàriament la creació de nous grups i, per tant, la disponibilitat de més espais educatius i la construcció de nous centres. Tot i les dificultats derivades de l'alta densitat urbana de la ciutat i de les limitacions que estableix la normativa vigent en matèria d'equipaments educatius, es fa necessari que la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de L'Hospitalet treballin conjuntament per identificar solucions i fórmules que permetin ampliar la xarxa d'equipaments educatius de la ciutat i fer possible una reducció efectiva de les ràtios.

Per aquest motiu és especialment greu el retard en les obres pendents en diferents centres educatius de la ciutat, o el fet que el govern municipal hagi decidit destinar l'únic espai lliure de 10.000 metres quadrats que el Departament d'Educació considera viable a tota la ciutat per construir un futur equipament educatiu, per una altre ús. Concretament pretenen utilitzar aquest espai per a la construcció d'una comisaria conjunta de la Policia Nacional i de la Guàrdia Urbana.

Sense una inversió estructural suficient per part de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de l'Hospitalet, es fa molt difícil combatre la segregació escolar, garantir la igualtat d'oportunitats i assegurar una educació pública de qualitat a la ciutat.

El Ple, a proposta conjunta dels grups polítics municipals Esquerra Republicana de Catalunya+EUiA i L'Hospitalet en Comú Podem-Confluència,

ACORDA:

PRIMER.- Expressar el suport a les reivindicacions del manifest “Dignifiquem la nostra professió” d’USTEC-STEs (IAC) i al conjunt de reivindicacions unitàries dels professionals de l’educació.

SEGON.- Instar al Govern de la Generalitat de Catalunya a acordar millores amb els sindicats representatius en les taules de negociació del personal de l’educació pública sobre les següents demandes mínimes:

- Recuperar el poder adquisitiu perdut i millorar els salaris mitjançant la creació d’un sistema d’actualització salarial directament vinculat a la inflació, revertir les retallades pendents (incloent deute dels estadis, salari base, pagues extraordinàries, etc.), reclassificar les categories del Personal d’Atenció Educativa conforme la llei vigent i reconèixer i remunerar totes les tasques desenvolupades, com càrrecs, tutories, treballs de recerca, colònies i sortides
- Revertir la sobrecàrrega de treball del personal educatiu mitjançant la reducció de la burocràcia i de les tasques de gestió innecessàries (aplicatius, memòries, programació, avaluació, etc.), garantir un millor horari i més recursos per atendre l’alumnat, abaixar les ràtios, augmentar la plantilla i assegurar els recursos necessaris per al desplegament de l’escola inclusiva, així com reforçar les plantilles de personal d’administració i serveis als centres educatius.

TERCER.- Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a reforçar de manera suficient i estructural el finançament de l’educació en totes les seves etapes, programes i equipaments, garantint els recursos necessaris perquè no siguin els ajuntaments qui hagin d’assumir competències i despeses que no els corresponen.

QUART.- Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a reforçar de manera prioritària els recursos educatius destinats als centres educatius de L’Hospitalet de Llobregat, especialment en la reducció de ràtios, l’increment de plantilles docents i de personal d’atenció educativa, el reforç de les aules d’acollida i els recursos per a l’escola inclusiva.

CINQUÈ. - Instar a l’Ajuntament de L’Hospitalet a rectificar i destinar el solar acceptat pel departament d’educació, ubicat entre el carrer Pau Casals i avinguda Carrilet, com a espai exclusivament escolar i demanar-ne la construcció immediata d’un centre educatiu,

SISÈ.- Instar a la Generalitat de Catalunya i l’Ajuntament de L’Hospitalet treballin conjuntament per identificar solucions i fórmules que permetin ampliar la xarxa d’equipaments educatius de la ciutat i fer possible una reducció efectiva de les ràtios.

SETÈ. - Sol·licitar que el govern de la Generalitat de Catalunya estableixi un calendari clar amb terminis concrets per implementar aquestes mesures abans de la finalització del curs escolar 2025-26.

VUITÈ. -Traslladar els presents acords al Departament d’Educació de la Generalitat, al sindicat USTEC-STEs (IAC), i als grups polítics del Parlament de Catalunya.